

Hivatkozások

- Adamikné Jászó Anna – Hangay Zoltán 1995. Nyelvi elemzések kézikönyve. Mozaik Oktatási Stúdió. Szeged.
- A. Jászó Anna (szerk.) 2004. A magyar nyelv könyve. Trezor Kiadó. Budapest.
- Ágosoton Mihály 1971. Az –n toldalékú melléknevek alaki és szófaji megoszlása. Tanulmányok 3. Novi Sad, 7–57.
- Antal László 1961. A magyar esetrendszer. Akadémiai Kiadó. Budapest.
- Bachát László – Benkő László – Chikán Zoltánné 1976. Leíró magyar nyelvtani gyakorlatok. Tankönyvkiadó. Budapest.
- Balogh Judit 2000. A főnév. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 127–141.
- Balogh Judit 2000. A jelző és az értelmező. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 444–460.
- Balogh Judit 2000. A névszóragozás. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 183–208.
- Balogh Judit 2000. A tárgy. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 414–422.
- Balogh Judit 2001. A kereszteződő szófajiságról. Magyar Nyelvőr: 437–443.
- Bencédy József – Fábrián Pál – Rácz Endre – Velcsov Mártonné 1971. A mai magyar nyelv. Tankönyvkiadó. Budapest. (MMNy.)
- Berrár Jolán 1974. Új szempontok és módszerek a szóképzés vizsgálatában In.: Rácz Endre–Szathmári István (szerk.): Tanulmányok a mai magyar nyelv szófajtana és alaktana köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 99–124)
- Berrár Jolán 1977. Alany és állítmány. In: Rácz Endre – Szathmári István (szerk.): Tanulmányok a mai magyar nyelv mondattana köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 79–93.
- D. Mátai Mária 1988. A határozószók helye a szófaji rendszerben. Magyar Nyelv: 31–44.
- D. Mátai Mária 2003. Ragszilárdulás – lexikalizálódás. Magyar Nyelvjárások: 409–414.
- Deme László 1971. Mondatszerkezeti sajátosságok gyakorisági vizsgálata. Akadémiai Kiadó. Budapest.
- Dienes Dóra 1978. A szerkesztettségi hiányosság és szövegösszefüggésbeli kiegészítése. Nyelvtudományi Értekezések 98. sz. Akadémiai Kiadó. Budapest.

- Dobsonyi Sándor – Hangay Zoltán – Nagy Katalin 2003. Szófajteni elemzések. Nagy Katalin (szerk.) Segédkönyvek a nyelvészet tanulmányozásához XXIII. Tinta Könyvkiadó. Budapest.
- E. Abaffy Erzsébet 1978. A mediális igékről. Magyar Nyelv: 280–293.
- Elekfi László 1999. Eltérő toldalékokban mutatkozó jelentéskülönbségek. Magyar Nyelvőr: 305–317.
- Elekfi László 2002. Magyar grammatika – és ami után következhet. Magyar Nyelv: 11–33.; 155–164.
- É. Kiss Katalin – Kiefer Ferenc – Siptár Péter 1998. Új magyar nyelvtan. Osiris Kiadó. Budapest.
- Faluvégi Katalin, Keszler Borbála, Laczkó Krisztina (szerk.) 1999. Magyar leíró nyelvtani segédkönyv. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest.
- Gaál Edit 1978. A birtoklás kifejezése a mai magyar nyelvben. Nyelvtudományi Értekezések 97. sz. Akadémiai Kiadó. Budapest.
- Gósy Mária 1975. A szintaktikailag pontosan nem elemezhető alárendelt összetett szavak rendszere. Magyar Nyelv: 47–57.
- G. Varga Györgyi 1974. Néhány nem tiszta szófaji kategória vizsgálati módjáról. In: Rác Endre – Szathmári István (szerk.): Tanulmányok a mai magyar nyelv szófajta és alakta köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 59–73.
- Haader Lea 2000. Az alárendelő összetett mondatok. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 472–530.
- Huszár Ágnes 1979. A predikatív viszony szintaktikai kategóriái. Nyelvtudományi Értekezések 101. sz. Akadémiai Kiadó. Budapest.
- Keszler Borbála 1981. Véghangzóhiányos tőtípus – véghangzóhiányos töváltózat. In.: Hajdú Mihály–Kiss Jenő (szerk.): Tanulmányok a magyar nyelv múltjáról és jelenéről. Emlékkönyv Benkő Loránd születésének 60. évfordulójára. ELTE BTK. Budapest. 219–27.
- Keszler Borbála (szerk.) 1994. Mai magyar nyelvi gyakorlatok I. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest.
- Keszler Borbála 2000. Az egyszerű és az összetett mondat határsávja. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 461–471.
- Keszler Borbála 2000. A határozók. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 423–443.

- Keszler Borbála 2000. Az ige-ötvek. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 95–103.
- Keszler Borbála (szerk.) 2000. Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. (MGr.)
- Keszler Borbála 2000. A mai magyar nyelv szófaji rendszere. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 67–76.
- Keszler Borbála 2000. A névszótövek. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 175–182.
- Keszler Borbála 2000. A szintagmák. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 349–366.
- Keszler Borbála 2000. A szóképzés. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 307–320.
- Keszler Borbála – Lengyel Klára 2002. Kis magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. (KMGr.)
- Kiefer Ferenc 1987. A magyar főnév esetei. Magyar Nyelv: 481–486.
- Kugler Nóra 2000. Az alany. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 405–413.
- Kugler Nóra 2000. Az igeragozás. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 104–126.
- Kugler Nóra 2000. A mondatszók. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 292–304.
- Kugler Nóra 2000. A mondatban általános kérdései. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 369–393.
- Kugler Nóra 2000. A névelő. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 282–288.
- Kugler Nóra 2000. A partikula. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 275–281.
- Kugler Nóra 2001. Próbák és szempontok a módosítószók elhatárolásához. Magyar Nyelvőr: 233–241.
- Kugler Nóra–Laczkó Krisztina 2000. A névmások. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 152–174.

- Laczkó Krisztina 1991. Gondolatok személyjeles számneveinkről és névmásainkról. In: Hajdú Mihály – Kiss Jenő (szerk.): Emlékkönyv Benkő Loránd születésnapjára. Budapest. 309–403.
- Laczkó Krisztina 1992. A kölcsönös névmás jelentéstani arculata. In: Keszler Borbála (szerk.): Újabb fejezetek a magyar leíró nyelvtan köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 97–107.
- Laczkó Krisztina 1997. Tipikus grammatikai hibák általános és középiskolás nyelvtankönyvekben. Magyar Nyelvőr: 30–37.
- Laczkó Krisztina 2000. Az alaktan tárgya és alapkategóriái. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 37–50.
- Laczkó Krisztina 2000. A tőtípusok. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 51–54.
- Laczkó Krisztina 2001. Az alany és állítmány viszonya: hozzárendelés vagy alárendelés? Magyar Nyelvőr: 407–417.
- Lengyel Klára 1995. Átmeneti kategóriák a nyelv különböző szintjein. Magyar Nyelvőr: 310–333.
- Lengyel Klára 2000. Az állítmány. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 394–404.
- Lengyel Klára 2000. Az ige. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 81–94.
- Lengyel Klára 2000. Az igenevek. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 223–251.
- Lengyel Klára 2000. A melléknév. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 142–151.
- Lengyel Klára 2000. A nyelvi egységek szinteződése. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 24–33.
- Lengyel Klára 2000. A ritkább szóalkotási módok. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 337–345.
- Lengyel Klára 2000. A segédigék és származékaik. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 252–258.
- Lengyel Klára 2000. Szófajok a nyelvben és a beszéd mondataiban. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 77–80.
- Lengyel Klára 2000. A szóösszetétel. In.: Keszler Borbála (szerk.): Magyar grammatika. Nemzeti Tankönyvkiadó. Budapest. 321–336.

- M. Korchmáros Valéria 1993. Mondattan. JATE. Szeged.
- Pete István 2003. Hány esetük van a magyar főneveknek? Magyar Nyelvőr: 308–313.
- Péteri Attila 2001. Az árnyaló partikulák elhatárolásának problémája a magyar nyelvben. Magyar Nyelvőr: 94–102.
- Rácz Endre 1974. A birtokos személyragozásnak a birtok többségét kifejező alakrendszere. In: Rácz Endre – Szathmári István (szerk.): Tanulmányok a mai magyar nyelv szófajtana és alaktana köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 135–149.
- Rácz Endre – Szemere Gyula 1972. Mondattani elemzések. Tankönyvkiadó. Budapest.
- Simon Györgyi 1974. A szófaji felosztás problémái. In: Rácz Endre – Szathmári István (szerk.): Tanulmányok a mai magyar nyelv szófajtana és alaktana köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 33–57.
- T. Somogyi Magda 2000. Toldalékrendszerezésünk vitás kérdései. Segédkönyvek a nyelvészet tanulmányozásához. Tinta Tankönyvkiadó. Budapest.
- Uzonyi Kis Judit, Tuba Márta 1999. Hány segédigénk van? Magyar Nyelvőr: 108–116.
- Velcsov Mártonné 1974. A magyar nyelv verbum finitumainak néhány kérdése. In: Rácz Endre – Szathmári István (szerk.): Tanulmányok a mai magyar nyelv szófajtana és alaktana köréből. Tankönyvkiadó. Budapest. 125–133.
- Vörös Ferenc 1993. Nagy kezdőbetűs közneveinkről. Magyar Nyelvőr: 521–524.